కలయో! వైష్ణవ మాయయో!

రైలు వేగంగా పోతున్నది. థర్డుక్లాసు కంపార్టుమెంటులో జనం నిండుగా వున్నారు. కేశవరావు సిగరెట్ వెలిగించి, కిటికీలోనుంచి, దాటిపోతున్న టెలిగ్రాఫ్ స్తంభాలవంక చూస్తున్నాడు. దూరంగా చెట్లు పరుగెత్తుతున్నట్లున్నాయ్! తెల్లవారింది కాని, యింకా సూర్యోదయం గాలేదు. పరధ్యానంగా వున్న కేశవరావు "ఏమండోయ్!" అన్న పిలుపుతో వులిక్కిపడ్డాడు.

"ఏమండోయ్! మిమ్మల్నే!" అని పిలిచింది వొక స్త్రీ కంఠం.

కేశవరావు ఖంగారుపడుతూ అటువైపు చూశాడు. ఆవిడ మళ్ళీ అందుకుని "ఏమిటండీ! అలా చూస్తారు. కాజీపేట వస్తున్నట్లుంది! కాస్త కాఫీ, టిఫిన తెచ్చి పెట్టండి."

కేశవరావుకు ఏమి చెప్పటానికీ తోచక "అలాగే!" అన్నాడు. మొగవాళ్ళు ఆమె వెంట రావడంలేదల్లేవుంది! కాస్త కాఫీ, టిఫిన్ తెచ్చిపెట్టమంది! ఇందులో వింతేముంది! ఆమాత్రం తను సాయం చేస్తే తప్పా!...అయినా, ఆవిడకు అంత స్వతంత్రం యేమిటి! ఆశ్చర్యంగా వుంటే! కాఫీ తెచ్చిపెట్టడానికి తనే దొరికాడా! ఇంకెవరూ లేరూ! అయినా మనకెందుకులే! ఆవిడ నోరుతెరచి అడిగినప్పుడు తెచ్చి పెట్టకపోతే బాగుంటుందా! ఇలా ఆలోచిస్తూ వుండగానే కాజీపేట స్టేషను వచ్చేసింది.

కేశవరావు రైలు దిగాడు ఆవిడ మరచెంబు అందిస్తూ "ఇందులో కాఫీ పోయించుకు రండి" అంది.

డబ్బులిస్తుందేమో ననుకున్నాడు కాని, ఆవిడ ఏమీ మాట్లాడకపోతే వూరుకున్నాడు. చిల్లరడబ్బులు ఆవిడదగ్గర లేవేమోననుకుని ముందుకు నడిచాడు

సరాసరి హోటలుకు వెళ్ళి గబగబా ముఖం కడుక్కుని, కాఫీ, టిఫిన్ కానిచ్చాడు. మరచెంబులో కాఫీ పోయించుకుని, రెండు పూరీలు పొట్లం కట్టించుకుని, మళ్ళీ కంపార్టుమెంటుకు తిరిగి వచ్చాడు.

ఆవిడచేతికిచ్చి సీటులో కూర్చున్నాడు. "మీరు కాఫీ త్రాగారా!" అంది ఆవిడ.

"త్రాగాను" అన్నాడు ముక్తసరిగా.

"మీ కళ్ళు చూడండి! చింత నిప్పులు లాగా వున్నాయ్! రాత్రి సరిగా నిద్రపట్టలేదల్లే వుంది."

"అవును! పట్టలేదు."

"ఏమిటో! ఈ రైలు ప్రయాణాలు సుఖం లేదండీ! నిద్రకూడా సరిగా పట్టదు. మొన్నరాత్రి కూడా మీకు నిద్రలేదు. నామాట విని, నిద్రవస్తే, కాసేపు ఆ పక్క మీద వెళ్ళి పడుకోండి. నేను వున్నానుగా!" అంది పై బెర్తు చూపిస్తూ.

కేశవరావు ఉక్కిరి బిక్కిరి అయాడు. ఇదేమిటి! ఈ ధోరణి! తనను ఎరుగున్న దానిలాగా మాట్లాడేస్తున్నది!

"అదేమిటండీ! నన్ను నిద్రపొమ్మంటారేమిటి?" అన్నాడు.

"మీకొక్కడూ చెప్పేది! రాత్రి మీరేమన్నా నిద్రపోయారా! నాకు తెలియదూ! నిద్రపటక నానా అవస్థలూ పడ్డారు. నేను చూస్తూనే ఉన్నాను.

బి. విద్యాసాగర్

"ఏమిటి, మీ ధోరణి నాకేమీ అర్థంకావటంలేదండి!" అన్నాడు కేశవరావు అయోమయంగా.

"అండీ అంటారేమిటి! రైలులో ఎవరన్నా వింటే నవ్వుతారు. మీ సరసాలకు అంతూపొంతూ లేకుండా పోతున్నది."

"ఇందులో సరసమేమున్నది?"

"సరసం కాకపోతే యేమిటి! భార్యను పట్టుకుని నలుగురిలో "ఏమండీ" అంటే ఎవరన్నా నవ్వరూ!"

"ఇది మరీ బాగుంది! మీరు నాకు భార్య ఏమిటండీ?" అన్నాడు కేశవరావు తికమకపడుతూ.

"నేను కాకపోతే ఎవరు! ఆ సుశీలను తెచ్చుకుని కాపురం చేద్దామనుకుంటున్నారేమో! అది నా గొంతులో ప్రాణంవుండగా జరుగనీయను"

"ఏమిటండీ ఈగోల" గట్టిగా అరిచాడు.

"గోలటా! ... నేనేమి గోలచేశానండీ. మిమ్మల్ని కాసేపు విశ్రాంతితీసుకోమన్నాను. అలా అనడం తప్పా!"

"ఏమిటి! ఈ అర్థం పర్థంలేని వాగుడు!"

"వాగుడుగానే వుంటుంది! నేను మీకు ఏమిచెప్పినా వినరు!.. ఏమి! భార్యమాట వింటే తప్పా?"

"భార్య అంటావేమిటి! ఇదెక్కడి గొడవ" విసుగు ఎక్కువవుతున్నది అతనికి.

"ఏమండోయ్! ఊరికే నోరు పారేసుకోకండి! మీరు 'ఛా!' అన్నంతలో నేను మీ భార్యను కాకపోను! మీకు చెప్పటానికి సిగ్గేమో! నాకు అదేమీ లేదు"

కేశవరావుకు ఏమీ అర్థంకావడంలేదు. అంతా మాయగావుందే! ఈవిడేమిటి తనకు భార్య యేమిటి! ఎంత పొడుగా కథ అల్లేసింది. ఊరుకున్నకొద్దీ మాటలు ఎక్కువ చేస్తున్నదే! ఇక వూరుకుంటే లాభంలేదు! గట్టిగా బుద్ధి చెప్పాలని.

"ఏమండోయ్! మీరు నన్ను అనవసరంగా అల్లరిపెడితే! నేను వూరుకోను. ఇందాకటినుంచీ చూస్తున్నాను, ఊరుకున్నకొద్దీ అలుసు ఎక్కువవుతున్నదే! మీరు నాకు భార్య ఏమిటండి! ఎవరన్నా వింటే నవ్విపోతారు," అన్నాడు.

"నవ్వటమెందుకు! చూసి సంతోషిస్తారు. ఈ దంపతులెవరో చాలా అన్యోన్యంగా వున్నారనుకుంటారు"

"అబ్బబ్బ! ఏమిటీ వాగుడు!" రొప్పుతూ అన్నాడు కేశవరావు.

"అనండి! ఎన్నిమాటలయినా అనండి! నేను ఎప్పుడు మాట్లాడినా మీకు వాగుడుగానే వుంటుంది"

"ఏమండోయ్! మర్యాదగా చెబితే మీకు కాదూ! నన్ను భర్తఅంటే వూరుకోను"

"ఊరుకోక యేమిచేస్తారే! నన్ను వదిలేస్తారా!.. వదిలేయండి చూద్దాం! మీమీద మనోవర్తిదావా వేస్తాను." అంది ఆవిడ ధీమాగా.

"చూడండి సార్! ఈవిడ రాత్రి నాతో పాటు రైలుఎక్కింది. తెల్లవారేటప్పటికి నన్ను 'భర్త' అని చెప్పి నలుగురిముందూ అల్లరిపెడుతున్నది. ఇదేమయినా సబబుగా వుందేమో మీరు చెప్పండి." అన్నాడు కేశవరావు జనంవంకకు తిరిగి, ప్రాధేయపడుతున్నట్లు.

"వాళ్ళనడుగుతా రేమిటండీ! భార్యాభర్తలము తెల్లవారిలేస్తే ఎన్నో అనుకుంటాము. ఇవన్నీ పరాయివాళ్ళకు చెబితే ఎలా!"

కేశవరావుపరిస్థితి అంతకంతకు అయోమయంలో పడుతున్నది. తను ఏమిచెప్పినా

ఈ జనం నమ్మేటట్టులేరు. అయినా ఎలా గయినా ఈ "వల"లోనుంచి బయటపడా లని.

"చూడండి! ఆవిడఘోరణి! ఇందాకటి నుంచీ చూస్తున్నాను. నన్ను భర్త అని చెప్పి, మీ అందరిముందరాపట్టుకు నన్ను ఆడిస్తున్నది. మీరు చూస్తూ వూరుకుంటా రేమిటండీ—ఆవిడకు బుద్ధిచెప్పక! ఏదో ప్రొద్దున కాఫీ తెచ్చిపెట్టమంటే, దయ తలచి తెచ్చిపెడితే నిముషంలో ఎంత కథ అల్లేసింది." అన్నాడు కొస్త బిగరగానే.

"నాకేమీ కథలు అల్లటం చేతకాదు! మీరే నన్ను పట్టుకు ఆడిస్తున్నారు. ఈ రైలులో అందరిముందరా పట్టుకుని, నన్ను నానామాటలూ అంటే ఎవరు సహిస్తారండీ" అంది ఆవిడ కంట తడిపెడుతూ.

"ఊరుకో అమ్మా! ఆయన మాటలకేమి! కాసేపు నిన్ను ఆడిస్తాడు. తర్వాత నవ్వుతూ మళ్ళీ మామూలుగానే వుంటాడు" అన్నా డొక ముసలాయన.

కేశవరావు వుక్కిరిబిక్కిరి అయాడు. పరి స్థితి మరీ విషమిస్తున్నది. ఇక వూరుకుంటే ఈ జనం అంతా తను ఆమె భర్తని నమ్మే స్తారు. అందుకని,

"ఏమిటండీ! ఆవిడకు మీరు కూడా తాళం వేస్తారు. మేము భార్యాభర్తలము కాదండీ స్వామీ! ఆవిడెవరో నేను ఎరు గను"

"ఎరగనంటా వేమిటయ్యా! ఆవిడ నీ భార్యకాదు!"

"మీకు ఏమన్నా మతిపోతున్నదా యేమిటి" కొస్త కోపంగానే అన్నాడు కేశవరావు.

"మతి ఎవరికీ పోలేదుకాని, మీరు వూరు కోండి. మీరు కాదన్నంతలో నేను మీకు భార్యకాకపోలేదు! మీరు నా భర్త కాక పోలేదు" అంది ఆవిడ సిగ్గువిడిచి.

"అసలు ఈ గోలంతా ఏమిటమ్మా!" అంది వోకయిల్లాలు.

"ఏమీ లేదండీ! ఆయన ఈమధ్య సరిగా వుండటంలేదు. ఎందుకనో, ఎప్పుడూ నా మీద చిరాకుపడుతూ వుంటారు. ఏదైనా సినిమాకి తీసుకు వెళ్ళమంటె తీసుకువెళ్ళరు. ఆయనకు నన్ను వెంట తీసుకువెళ్ళటం నామోషీకాబోలు! నేను కొస్త చాదస్తు రాలుగా ఆయనకళ్ళకు కనపడతానో యేమిటో! అయినా తెలియక అడుగుతాను పిన్నిగారూ! భార్యాభర్తలు సినిమాకి కలిసి వెళ్తే తప్పా!"

"తప్పేముందమ్మా యిందులో!"

"అలాంటప్పుడు ఆయనకు నామీద కోప మెందుకు? ఏమి! నేనుమాత్రం సినిమాలు చూడకూడదా!...అదేమంటే ఆయనకు నిముషాలమీద కోపంవస్తుంది."

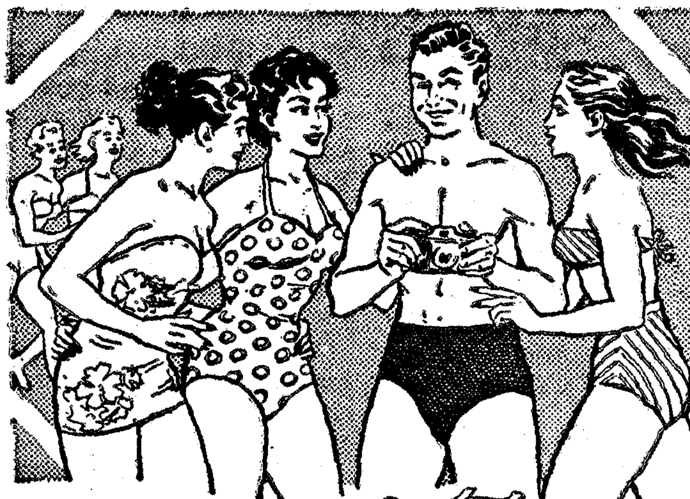

అనేకమంది ఆడపిల్లల స్నేహము!

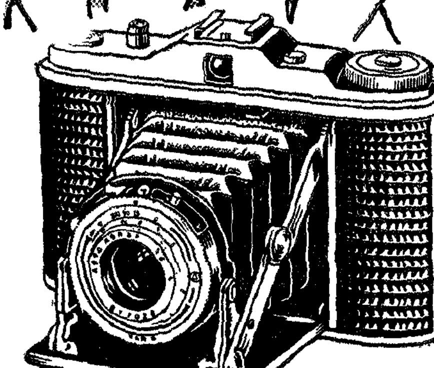

అందంగా వుండే ఆడపిల్లలకు అందరికీ, విద్దష్టమైన ఫోటోగ్రాఫులు తీయించుకోవాలని ఉంటుంది. ఒక ఆగ్ఫా కెమెరా సంపాదించి అందమైన అమ్మాయిల స్నేహం పొందండి. ఆగ్ఫా కెమెరాలలో ఎన్నో ఆధునికమైన లక్షణాలు కలవు. ప్రారంభకులు కూడా మొదటివారం నుంచే చక్కని ఫోటోలు తీయవచ్చును. ఆగ్ఫా కెమెరా ధరలు రు 25 నుంచి రు 825 వరకు ఉన్నవి. మీ డబ్బుకు మంచి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. ఒక ఆగ్ఫా కొని విజయం సాధించండి.

Agfa

ఆగ్ఫా ఏ. జి., లెవర్ కుసేన్ ట్రేడ్ మార్కు

ఐసోలేట్-I

అందమైన మడత కెమెరా. 2¼x2¼" సైజు ఫోటోలను తీస్తుంది దీనికి ఆగ్ఫా అగ్నార్ ఎఫ్-4.5 లెన్సు, ఫ్లాష్ సింక్రొనైజ్డు వేరియో 3-స్పీడ్ షట్టరు అమర్చబడ్డవి.

(ఇతర ఐసోలెట్ మోడల్సు రు. 153/- నుంచి పై ధరలలో దొరకును)

ఇండియాలో సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

ఆగ్ఫా ఇండియా ప్రైవేట్ లి.

బొంబాయి • న్యూఢిల్లీ • కలకత్తా • మద్రాసు

AGFA 57 14 T4

"కలయో వైష్ణవ మాయయో!"

"చూడండి! నన్ను పట్టుకుని ఎలాంటి మాటలు అంటున్నదో! నేను ఆమెకు భర్త నంటుంది! ఇదెక్కడి ఖర్మ! నాకు అసలు పెళ్ళే కాలేదండీ స్వామీ" అసహనంతో హైరానపడుతూ అన్నాడు కేశవరావు.

"చూడండి, పిన్నిగారూ! ఆయనకు పెళ్ళే కాలేదంటున్నారు. ఇంతకన్నా వింత మరొకటి వుంటుందా!"

"అసలు ఎందుకొచ్చిందమ్మా ఈ గొడవ" అన్నాడు ముసలాయన కుతూహలంతో.

"నేనంటే ఆయనకు మొదటినుంచీ యిష్టంలేదండీ! ఏదో కట్నం ఆశచూసి నన్ను చేసుకున్నారు కాని.."

"ఇంతకంటే మరో అన్యాయం వుంటుందా! నాకు అసలు పెళ్ళే కాలేదండీ!" కోపం ఎక్కువవుతున్న దతనికి

"ఊరుకోవయ్యా! ఎవరన్నా వింటే నమ్మేటట్లు వుండాలి. ఆవిడను ఈ రైలులో వదిలిపెట్టి పోదామనుకున్నావా! ఎంత కోపం వస్తేమటుకు నువ్వు నా భార్యవు కాదంటే ఆవిడ మనస్సు నొచ్చుకోదూ! సరసానికయినా ఒక అంతూ పొంతూ వుండాలి."

"ఇది మరీ బాగున్నది. మీకుకూడా పట్టిందేమిటి ఈ పిచ్చి! ఈవిడను నేను అసలు ఎరగనండీ! ఇద్దరమూ బెజవాడలో ఎక్కాము. అంతే! ఆవిడెవరో, నేనెవరో!"

"చూడండి! నన్ను ఎంతెంత మాటలంటున్నారో!. నన్ను ఎరగరట! ఇన్నాళ్లు నాతో సంసారం చేసిందెవరో! ఆయన కింత గడ్డిపెట్టండి బుద్ధివస్తుందేమో!" అంది ఆవిడ రొప్పుతూ.

"ఊరుకో అమ్మా! ఆయ నెక్కడికి పోతాడు" అని ముసలాయన కేశవరావు వంకకుతిరిగి "అబ్బాయ్! నీ ధోరణి నాకేమీ బాగోలేదు...ఆఅమ్మాయిని విడిచి ఎక్కడికి పోదామనుకున్నావయ్యా!"

కేశవరావు పరిస్థితి, మరీ అయోమయంలో పడింది. ఇప్పుడు ఏమి చెప్పినా ఈ జనం నమ్మరు. అంగుకని తొందరగా యింకో పెట్టెలోకి మారుదామని పరుపుచుట్ట చుట్టేశాడు. అతని హడావుడి చూసి.

"చూడండి! ఆయన నన్ను వదిలిపెట్టి పారిపోదామనుకుంటున్నారు! పట్టుకోండి స్వామీ! మీకు పుణ్యం వుంటుంది"

"ఆయనెక్కడికి పోతాడమ్మా! నీకేమీ భయంలేదు" అంటూ కేశవరావుచెయ్యి పుచ్చుకుని ఒక యువకుడు, సీటులో కూచోపెట్టాడు.

"ఏమయ్యా! భార్యను వదిలేసి పారిపోదామనుకున్నావా!" అన్నా డొకాయన హేళనగా.

"భార్య అంటా రేమిటండీ! మీరుకూడా ఆవిడ మాటలు నమ్మితే ఎలా! ..నా మాటలు నమ్మండి, నమ్మకపోండి! ఆవిడెవరో నాకు తెలియదండీ! ప్రమాణం చేసి చెపుతున్నాను" అని కేశవరావు చెయ్యి తలమీద పెట్టుకున్నాడు.

"ఈ ప్రమాణాలకేమి వచ్చె కానీ, మాట్లాడకుండా కూర్చోవయ్యా!" అన్నాడు ముసలాయన.

కేశవరావు కోపంతో క్రుంగిపోతున్నాడు తను ఎంత మొత్తుకున్నా ఈ జనం నమ్మేటట్లు లేరు "భగవంతుడా! ఏమిటీపరీక్ష!" అని మనస్సులోనే విసుక్కున్నాడు. 'కలయో, వైష్ణవమాయయో' అన్నట్లు ఈవిడదంతా మాయగా వుంది మాయ యేమిటి? ఇంద్రజాల మహేంద్రజాలంగా వుంటే— ఈవిడెవరో కానీ చాలా తెలివికలదిలాగా వున్నది. మంచి 'ప్లానే' వేసింది. ఇలా అనుకుంటూ వుండగానే, ఆవిడ కొత్త సముదాయించే ధోరణిలో

"ఏమండోయ్! నాంపల్లి వస్తున్నట్లుంది. మీరు మీ అన్నయ్యగారింటికి పోతారేమో! నేను సికింద్రాబాదులో దిగుతాను. మా చెల్లెలు వాళ్ళింటికి వెళ్ళి సాయంత్రానికి అక్కడికి వస్తాను. మళ్ళీ వీలు పడుతుందో, లేదో!.. ఖర్చులకు కొద్దిగా డబ్బు కావాలి. పర్సు తీసి యివ్వరూ" అంది ప్రేమంతా ఒలకపోస్తూ.

"ఏమమ్మోయ్! ఊరుకున్నకొద్దీ నీకు అలుసు ఎక్కువవుతున్నదే! నలుగురిలోనూ, నన్ను అల్లరిపాలు చేసిందికాక, యింకా పైగా నీకు డబ్బులు కూడా కావాలీ!" అన్నాడు కేశవరావు ఘాటుగా.

"అబ్బ! వూరుకోండి! మీ కింకా నాపై కోపం పోలేదా యేమిటి! నా మాట వినండి! ...సాయంత్రానికల్లా వచ్చేస్తానుగా! ఊహూ! యివ్వండి" అంది చంటిపిల్ల ధోరణిలో.

కేశవరావుకు ఏమిచేయటానికీ తోచలేదు, ఎలాగయినా ఈ గోల వదిలించుకోవాలని,

"మహాతల్లీ! ఈ రూపాయి తీసుకుని నన్ను కటాక్షించు! ఇకనన్నా నన్ను వదిలిపెడితే, నీకు పుణ్యం వుంటుంది" అన్నాడు పర్సు తెరుస్తూ.

ఇంతలోనే టికెట్ కలెక్టరు ఆ పెట్టెలోకి ఎక్కాడు. ఆయనను చూడగానే ఆడమనిషి ముఖం నల్లబడ్డది

"ఏమమ్మా తల్లీ! మళ్ళీ యిక్కడ ప్రత్యక్షమయావు!.. టికెట్ వుందా!" అన్నాడు టికెట్ కలెక్టరు.

లేదన్నట్లు అడ్డంగా తల త్రిప్పింది ఆవిడ ముఖంలో నెత్తురుచుక్క లేదు. "సరిగ్గా సమయానికి వచ్చాడు! వెధవ చచ్చినాడు" అని మనస్సులోనే విసుక్కుంది.

"నాకు తెలుసు! నీ దగ్గర టికెట్ ఎందుకు వుంటుంది!. ఊ! మళ్ళీ ఏమాత్రం కొట్టేశావేమిటి" అన్నాడు చిరునవ్వుతో.

"ఏమిటండీ! ఈ మనిషి మీకు తెలుసునా యేమిటి" అన్నాడు కేశవరావు ఆశ్చర్యంగా.

"తెలియకపోవడమేమిటి! ఈవిడకు యిదేవృత్తి. మొన్న సెకండ్ క్లాసు కంపార్టుమెంటులో ఎవరినో బెదిరించి డబ్బు కాజేసింది. ఆయన ఒకటే గోల."

"ఏమిటండీ! అంతా మాయగా వుందే!"

"ఇందులో మాయ ఏమున్నది ఆవిడ ఈ మధ్య యిలాంటిది ఒకటి రెండుసార్లు చేసింది. ఆడదని వూరుకుంటుంటే అలుసు ఎక్కువవుతున్నది. ఇంతకీ, మీకు ఏమాత్రం వదిలిందేమిటి" నవ్వుతూ అన్నాడు టికెట్ కలెక్టరు.

"ఏమీ వదలలేదు కాని, ప్రొద్దుటినుంచీ, నన్ను గడగడలాడించేసింది."

"పైగా అతను, తన భర్త అని చెప్పిందండీ!" అన్నాడు ముసలాయన.

"ఎందుకు చెప్పదు! ఆవిడకు యిలాంటివి మామూలే!" అన్నాడు.

ఇంతలో రైలు సికింద్రాబాదు స్టేషనులో ఆగింది. పోలీసులను పిలిచి, టికెట్ కలెక్టరు, ఆవిడను దింపేశాడు.

"హమ్మయ్య" అని కేశవరావు గాలి పీల్చాడు! గంటసేపు దాకా "ఆవిడ" విషయమే మాట్లాడుకున్నారు ప్రయాణీకులు.

★